Autor Guste Santini
Nedjelja, 13 Ožujak 2016 18:42

Politička rastezanja, natezanja dale su očekivani rezultat – smanjen je kreditni rejting. U fokusu ciljeva ove Vlade bilo je zadržavanje kreditnogÂ rejtinga. Najamjera je bila jesna, hrvatska će država, kao sektor, funkcionirati u tvrdom budžetskom ograničenju što će podržati vjrovnici jer je to u njihovom interesu Â koji, sa svoje strane, omogućuje proaktivnu ekonomsku poltiku. Bonitetne agencije ne misle tako.

Proračun je osnovno sredstvo i instrument ekonmske politike. Još jučer vladajući, danas oporba, napada iz svih topova Prijedlog proračuna zaboravljajući pri tome, da je Prijedlog zapravo nastavak prošlogodišnjeg proračuna. Drugim riječima, kada ja predlažem tada je to dobro i u interesu Lijepe naše, a kada to isto ti predlažeš tada to nije vrijedno „ni pišljiva boba“. Tako politika i politikanstvo postaje i ostaje jedini jezik sporazumjevanja vlasti i oporbe. Naprosto se ignorira činjenica da je potreban mali korak kako bi završili u stečaju. Mislimo, krivo, kako vjerovnici neće tražiti reforme i smanjenje sektora države u finalnoj raspodjeli domaće društvenog proizvoda.

Dosadašnji proračuni, od 1993., temeljili su se na:

-Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â mekom budžetskom ograničenju – bitna je rashodna strana proračuna kako bi se političari na vlasti „svidili“ biračima. Priče o gospodarstvu tek su prigodne i imaju za cilj da pokažu punu „brigu“ koji vladajući imaju glede stanja i perspektive hrvatskog gospodarstva,

-Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Rebalansu proračuna iz 1998. kada su povećana prava proračunskih korisnika, umjesto da se sanira državna kasa, Â što se je pokazala fatalnom greškom jer se od tada jaz između prihoda i rshoda širi sve više i sve brže,

-Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â nesretna Mirovinska reforma koja je dodatno smanjila održivost proračuna,

-Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â fatamorgana zvana deficit robne razmjene s inozemstvom punio je preko potrošnih poreza proračune što je obilato korištene i iskorišteno. Danas moramo vraćati dugove pa je nužno smanjiti deficit robne razmjene s inozemsvom što će smanjiti porezne prihode (sic!) , i

-Â Â Â Â Â Â Â Â Â prodaja „obiteljskog srebra“ kojeg je sve manje i nije rješenje već kupovina vremena.

Cijela se priča dodatno dramatizira ulaskom Hrvatske u EU. Prihvaćajući pravila igre EU (ne?)svjesno smo se odrekli autonomne ekonomske politike. Istina bog nacionalnu ekonomsku politiku nismo provodili ni prije već smo bili glasnogovornici neke balkanse neoliberalističke politike. Što, više čudan je to neoliberalizam. To je neki naš proizvod koji istinski neoliberalisti ne razumiju.

U tim i takvim uvjetima Premijer je morao u kratkom vremenu sačiniti Prijedlog proračuna. Iako bih ga drugačije „posložio“ svjestan sam trenutka u kojem se nalazi Lijepa naša, pa, stoga, smatram da moramo „zbiti redove“ kako bi u narednom razdoblju popravili kreditni rejting. Predstojeća rasprava u Saboru pokazat će svu našu domoljubnost i državništvo.